

penico, Bove in Log čez Predil gré, in semtertje pri cesti tolikanj opadenih hiš s prostornimi hlevi vidi, kjer zdej le pustota gospodari, si mora misliti, de ljudje, kateri svoj živež samo od polja terjajo, bi si tukej nikoli ne bili stanovanja izbrali, in taci hramb sozidali; ampak de srečniši časi so mógli enkrat po tih krajih biti, in de so stanovniki od ceste svoj živež pričakovali. In taka je zarez bila. Druga cesta po Pontabi se je odperla; vsi vožáci so se na-njo vernili, in malokdaj jo še kdo čez Predil pripoka. Zavaljo tega zdaj po tih krajih huda revšina gospodari.

Pa zaupajte, stanovavci pri Soči! zvezda vaše nekdanje sreče zopet vstaja. Milí naš oče Cesar so že 500,000 goldinarjev odšteli, našo cesto popraviti in vse klance in ovinke, kar bo moč, poravnati ukazali. Miroslav Suša, Kavariške ceste skerbní ogleda, kateri je pred nekterimi léti s svojo vednostjo že Gerškemu kralju dobro služil, je visoki ukaz dobil, ondi naravníši in krajši cesto poiskati, ktero je mesca listopada med Ročino in Kanalam že mériti začel.

To spomlad se bo začela že delati, in zdi se mi, de, kadar bo naša cesta takó poravnana, si bo Koroški in Štajarski vožác krajši in lepši pot do Tersta izbral, in Brežko Rebuló memo nas domú vozil. Ako pa vas spomnim, de našiga miliga Cesarja serčne želje so zmeraj bile in so še tudi zdej, vse kraje celiga Cesarstva po nar krajših potih s cesarskimi pošdami skleniti, vam tudi iz gotovih vzrokov prerokujem, de kmalo po tem, se bo tudi po naših vaséh glasila cesarskiga poštniga hlapca trobenta.

V Ročini.

F. J. Cafov.

Žganje huda huda reč.

(Strašna prigodba.)

Dokaj žalostnih nasledkov pijančevanja so že vro ljube Novice svojim bravcam oznanile, in zraven živo opominjevale, se nezmérne pijače, posebno pa žganja ogibati, kér je hud strup ne le telesu ampak tudi duši. Naj tedej še to žalostno prigodbo povedó, ki se je pred petimi léti na Gorenskím pripetila, ktere vzrok je gerda narada nezmérne pijače živiga strupa žganja.

Bil je na Gorenskím v vasi B... kmetič, ki je vse, karkoli je zaslužil, prot za ljubo žganje zdajal. Pijančevanja že od mladih nog navajen mu torej tudi delo ni bilo kaj mar. Njive pičlo gnojene, na pol komaj obdelovane, so slabo žetev dajale; sadje, kar ga je raslo na vertu, je zanemarjeno le na redke léta pést češpelj, kopo jabelk ali par hrúsk obrodilo; celo pohíštvo sploh je šlo rakovo pot. Čez dan je večidel pohajkoval in lenobo pasel, ponoči je pa po kerčmah posedal. In pomanjkanje živeža in naklón do žganja, ktero je bolj obrajtal in číslal, ko vse drugo na svetu, sta pripomela, ga včasí prisiliti kake dva dni zaporedama opéko (cérel) žgati, de si je takó kaj maliga prislúžil, kar je pa večidel berž berž za žganje šlo.

Bilo je ravno 12. dan maliga travna léta 1842, ko je vse popoldne popival. Ne dovelj, de je pol dneva zadjal, je sedel še v terdi noči pri ljubeznivi pijači. Pijan do verha, le ni nehal vléci, in maselj za maseljnám ga je vlijal v gerlo, ki se je vidilo brez dná. Deset je ura bila in še ga ni bilo domú spraviti. Kerčmár — Bog mu daj nebesa! — ki je bil tudi mlinar, je šel spat, in ž njim vred cela družina; le hlapec, ki sta se z gospodarjem v ponočnim delu v mlinu verstila, je trotil zraven njega. Že je šla ura na enajst, ali žganjarčik je le še čívkal žganje, in zraven neusmiljeno klél, le čúda, de se zemlja ni odperla in zviškiga preklinjevavca požerla. Ali glej! žganje, kteriga se je

preobilo navlekel, mu je v glavi zavrelo, možgani so se mu zmešali — pamet je zgubil. Blesti je jel in zmešano govoriti. Hudobe je mislil krog sebe viditi; iz za mize je na enkrat planil, na sredo hiše pokleknil, križ storil in na glas moliti jel, pot mertvaški mu je stopil na čelo, na obrazu je bil blede, ko zid, bolj smerti, ko človeku podoben. Hlapca to viditi je bilo groza, lasje so mu po koncu stopali. Strahoma je poklical svojiga gospodarja. Cela družina se je spravila v tem na noge. Skonca so mislili, de jih imá za norca, kér so ga poznali, de rad ljudi trapá; tode viditi ga, na sredi hiše klečati, na glas moliti in pot mertvaški mu po čelu liti, so si koj mislili, de to ni nikoli šala, in strah in groza je vse navdala. Trepetaje so ga spraševali kaj de je, ali kratko je odgovoril: Ali ne vidite hudobe v me goreče zijati, le ganiti se ne smém. Znamnje, de se mu je pamet zmešala! Družina ni sicer nič vidila, ali slíšati take besede, je vse še večí strah in groza obšla. Blagodarjeno (žegnano) svečo so prižgali in z ravno tako vodo človeka obličali ter mu je piti dajali. Čez nekaj časa je poprosil, de bi mu po gospod očeta (fajmoštra) poslali, torej je šel pôsel do cerkovníka, ali cerkovník se je branil zdravimu človeku po noči posebno pa pol ure delječ po duhovna iti, in tudi ni šel.

(Konec sledí.)

Poslavljenje.

Žlahtniga gosp. Januarja Kurterja, višjiga zdravnika c. k. domorodniga regimenta v Ljubljani, ki so nam v Novicah že marsikako koristno reč oznanili, je mestna Ljubljanska gosposka zavaljo dobrovoljniga večletniga ozdravljanja ubozih — 8. dan svečana mestnjana (Bürger) z vsimi pravicami izvolila.

Slovenski pregovori

nabrani od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Ak družina ne bode besna, gostém ne bode hiša tesna. — Ako ne pomaga desnica, bo li pomagala levica? — Ako ne teče, pa kaplje. — Ako ravno sva brata, mošnji niste sestri. — Ako te jedro mika, zgrizi lupino. — Ako ti dobro na skali, pomikni se gori! — Beraška mavha vedno prazna. — Beseda ni konj. — Bés (Dämon) te lopi! — Bés te plentaj! (nehme gefangen). — Bil bi hleb, zobjé se dobé. — Blagodat božja pada za zemljo. — Blago gre gori po niti, doli po vervi. — Blago odíde, um tebi pride. — Blagor meni! glejte kuma (Gevatter), meni bode dal dva ujma, (Mühlergebühr). — Blagor meni! glejte kuma, meni bo sómlel brez ujma. —

Zastavica.

Kdo je 60 lét star, pa le 15 rojstnih dni šteje?

V. F.

Današnjimu listu je perdjan 6. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	S. Maliga travna.		3. Maliga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	20	2	20
1 » » banaške	2	23	2	22
1 » » Turšice.....	1	33	1	30
1 » » Soršice.....	—	—	2	—
1 » » Rži.....	1	42	1	50
1 » » Ječmena.....	1	34	1	34
1 » » Prosa.....	1	46	1	36
1 » » Ajde.....	—	—	1	28
1 » » Ovsá.....	—	57	—	52